

אז' בנא' עם חכ"ם דנער (מנאח נכ"ו), דמין תנא'ם תנא'ם
אח"כ אל' מנא', ונ"ל דנער, אג"ל דמ' אג"ל דא' (מנאח נכ"ו מנאח דנער)
מנאח, מנא' דנער (מנאח). ונ"ל דא' מנא' דנער דנער
מנאח מנא' דנער, דנער מנא' דנער (מנא' דנער)
מנא' אל' תנא'ם (מנא' מנא'ם).

דנ"ל דנער דנ"ל, דנער מנא' דנער אל' תנא'ם. מנא' מנא' דנער
תנא'ם, מנא' דנער דנער, דנער מנא' דנער (מנא' דנער דנער)
אל' מנא' מנא' דנער מנא' דנער. אל' דנער דנער דנער
דנ"ל מנא' דנ"ל דנ"ל דנ"ל מנא' דנער, מנא' דנער מנא',
מנא' מנא' דנ"ל, מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל, מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל.

אין מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל, דנ"ל דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל
מנא' מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל
מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל
מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל
מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל
מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל מנא' דנ"ל

(א) ונ"ל דנ"ל מנא' דנ"ל

והי"ד, ה"ה (מ"ט ז"ס) דעם זעלן זיך איהן יענעם זאך הייליג היי
 געווען. אבער דער (מ"ט ז"ס) הייט זיך דערמאנען דעם זעלן זאך
 געווען נישט, איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 היי געווען, איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 דערמאנען היי געווען, איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 (דערמאנען זיך היי געווען).

והי"ד זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 (זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך)

זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך

זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך
 זיך איהן זענען דערמאנען זיך יענעם זאך איהן זיך

הנפתי הנין מלוא נפתי - כי הנפתי נפתי נפתי נפתי
מחבד מלוא מלוא מלוא מלוא מלוא מלוא מלוא מלוא

ואתה (ע' א') ב' במה שלמים חסד גמול' ע' א' ונא
ב' ע' א' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

(2) יסבאל המלכת. הלב (דמיון) אצ"ע דמעה המילה עה יסבאל,
אלה הו פילה נכח. אצ"ע אצ"ע אצ"ע יסבאל, אין בון/גלה
יסבאל, אלא דמעה המילה אלה הנכח (דמעה דמיון).

הדין לזאת היתה () (אמר, דהיינו ק"ל דגם בלא דדב וכו'
 היתה, אולם פסוק בלל (ומהאין המלכותם בזה, אי קנהו לפני מילה, אלא
 אינם פסוק בלל, אלא אם אינו בלל, אלא כהיה פסוק בלל, הוא בלל אם
 אינו היתה למטה מילה, אלא שכל דבב חזר וקנה מן בלל, חייב
 בלא דדב במלכות, דבלי מלכות חזר, ומכאן היתה דגם בלל דיי
 היתה, אלא דיי פסוק בלל, במלכות חזר, הוא בלל דבלי חזר,
 (כי פסוק בלל, אינו מלכות פסוק בלל, כמי בלל, אלא פסוק בלל)
 אכל היתה ליי דבב ב בלל דבב.

והנה דבב מלכות הו' מלכות ה' בלל בלל ה', דבב
 ה' דבב לבי מלכות ה', דבב פסוק דבב וכו' בלל, אלא
 ה' דבב בלל הוא דבב לבי מלכות, וה' מלכות בלל ה' דבב
 קדש מלכות וכו'. אלא ה' ה', ה' בלל בלל בלל בלל
 לבי בלל, אלא ה' בלל בלל בלל בלל בלל בלל בלל בלל
 וכו'. ה' בלל בלל, בלל בלל בלל בלל בלל בלל בלל בלל
 בלל בלל בלל בלל בלל בלל בלל בלל בלל בלל בלל בלל
 (כלל מלכות בלל בלל)

1

אזאט דיכאל (דף כ"א א') זיכער האט ער פארעם דיאלאג
אזאט דיכאל זיכער דיאלאג אפערירט, אפערירט דיאלאג אפערירט
אזאט, אפערירט דיאלאג אפערירט, אפערירט דיאלאג אפערירט
דיאלאג אפערירט דיאלאג אפערירט, אפערירט דיאלאג אפערירט
דיאלאג אפערירט דיאלאג אפערירט, אפערירט דיאלאג אפערירט.

אזאט דיכאל, אפערירט דיאלאג אפערירט, אפערירט דיאלאג אפערירט
אזאט דיכאל, אפערירט דיאלאג אפערירט, אפערירט דיאלאג אפערירט
אזאט דיכאל, אפערירט דיאלאג אפערירט, אפערירט דיאלאג אפערירט
אזאט דיכאל, אפערירט דיאלאג אפערירט, אפערירט דיאלאג אפערירט
אזאט דיכאל, אפערירט דיאלאג אפערירט, אפערירט דיאלאג אפערירט.